

Міністерство освіти і науки України
Сумський державний педагогічний університет
імені А. С. Макаренка

Калейдоскоп Макаренківської родини

*«Мій університет –
моя гордість»*

Суми
СумДПУ імені А.С. Макаренка

З нагоди святкування 97-ї річниці з дня заснування Сумського державного педагогічного університету імені А.С. Макаренка у 2021 році ректоратом університету та кафедрою української мови був ініційований всеуніверситетський конкурс «Мій університет – моя гордість».

Метою конкурсу є виявлення творчих здібностей авторів, знання історії університету, факультету, діяльності окремих науковців університету, формування в учасників уміння спостерігати, систематизувати, аналізувати, узагальнювати інформацію, створювати авторські продукти в науковому, художньому, публіцистичному, мистецькому стилях.

Організаторами конкурсу була створена на FACEBOOK група «Мій університет – моя гордість» (СумДПУ імені А.С. Макаренка), в якій учасники конкурсу мали можливість розмістити свої творчі роботи, прокоментувати, обрати найкращу роботу. Конкурс тривав до 12 грудня. Інформаційні листи про конкурс були розіслані на факультети та інститути, кафедри СумДПУ імені А.С. Макаренка.

На конкурс запропоновано самостійні індивідуальні або колективні творчі роботи студентів та викладачів відповідно до таких номінацій:

- «Презентація педагогічного досвіду (у тому числі з педагогічної практики)»,
- «Художній твір, присвячений університету»,
- «Фотоколаж»,
- «Реклама університету» (друкована, -аудіо, -відео),
- «Музично-хореографічна композиція»,
- «Співпраця зі стейкхолдерами».

Усього у конкурсі взяли участь 29 учасників, була подана 31 робота, з них: 4 – презентація педагогічного досвіду (у тому числі з педагогічної практики), 4 – відео, 5 – фотоколажі, 6 – реклама університету (друкована, -аудіо, -відео); 13 – художніх творів, присвячених університету (есе, вірші, побажання, листи тощо), 2 – співпраця зі стейкхолдерами.

Есе

*ГАЙКОВА Анастасія,
Навчально-науковий інститут
фізичної культури*

МІЙ УНІВЕРСИТЕТ – МОЯ ГОРДІСТЬ

Пишаюсь тим, що в лавах я Твоїх,
Величний вуз, що є педагогічним!
Я маю шанс дійти тут до мети –
Бути корисним іншим, сіять вічне.

Я – студентка Навчально-наукового інституту фізичної культури Сумського державного педагогічного університету імені А.С. Макаренка, навчаюмь за спеціальністю «Фізична терапія та ерготерапія».

Університет сягає корінням 1924 року, часу створення Сумських вищих курсів, що роком пізніше були реорганізовані в Сумський педагогічний технікум із правом вищого навчального закладу. Згодом було створено Сумський інститут соціального виховання, а з часом – і Сумський педагогічний інститут із чотирма факультетами: історичним, мови й літератури, фізико-математичним та факультетом природознавства.

У 1999 році Сумський державний педагогічний інститут реформовано в Сумський державний педагогічний університет імені А.С. Макаренка. У 2004 р. університет став лауреатом рейтингу вищих навчальних закладів

України «Софія Київська», а у 2010 році університет увійшов до рейтингу 200 найкращих вищих навчальних закладів України.

Проте університет і надалі розвивається та вдосконалюється. Насьогодні СумДПУ імені А.С. Макаренка у своєму складі має 4 навчально-наукові інститути, 3 факультети, 40 кафедр, 3 навчально-консультаційні пункти. Діяльність Навчально-наукових інститутів охоплює різнобічний спектр галузей: культуру та мистецтво, педагогіку та психологію, історію та філософію.

Студенти отримують можливість не лише набувати знання та навички із обраної спеціальності, а й всебічно розвиватися та розширювати свій кругозір. Цьому сприяє належна матеріально-технічної бази, яка включає в себе 14 корпусів та споруд, у тому числі 5 навчально-лабораторних корпусів, в яких розташовані сучасні лабораторії, спеціалізовані кабінети; 3 гуртожитки; спортивний комплекс; бібліотеку; 5 музеїв; стадіон; ботанічний сад та навчальну базу в урочищі Вакалівщина. Йдучи в ногу із сучасністю, усі спеціальності педагогічного напрямку передбачають додаткову спеціалізацію, що дає більш широкий спектр для подальшої трудової діяльності.

Сумський державний педагогічний університет імені А.С. Макаренка – це був мій свідомий вибір, а не можливість не втратити марно час. У майбутньому я хочу бути висококваліфікованим спеціалістом саме в цій галузі, бо вона відповідає моїм внутрішнім переконанням та бажанню допомагати людям.

Я пишаюсь тим, що вже друге покоління нашої сім'ї обирає саме цей ВНЗ для втілення своїх мрій та подальшого життєвого шляху.

ГИЛЕНКО Юлія,

Навчально-науковий інститут педагогіки і психології

МІЙ УНІВЕРСИТЕТ – МОЯ ГОРДІСТЬ

Привіт, майбутній студенте!

Мене звати Юлія, я навчаюся на третьому курсі спеціальності 016 Спеціальна освіта (Олігофренопедагогіка. Логопедія) кафедри спеціальної та інклюзивної освіти Навчально-наукового інституту педагогіки і психології нашого славетного університету, в якому збережено найкращі традиції надання якісної педагогічної освіти!

Свій майбутній професійний шлях я планувала й планую пов'язати із дітьми з особливими освітніми потребами. Плекаю непереборне бажання допомоги таким дітям соціалізуватися, здобути освіту, навчитися жити зі своєю особливістю, максимально використовуючи власний потенціал; допомогти і батькам зрозуміти власну дитину, усвідомити перспективи її розвитку, можливість стати рівноправним громадянином нашого суспільства.

Я вірю, що так і буде, завдяки усім моїм викладачам, які надають якісні знання, відповідно до сучасних освітніх вимог, які надихають, підтримують і, будьмо відвертими, виховують нас – студентську молодь!

Адресуючи послання майбутнім дефектологам, хочу сказати, що на будь-якому етапі розвитку суспільства, ми завжди маємо дотримуватися головного правила, що всі ми рівні, і кожен має право на здобуття освіти. Інклюзивне навчання має бути доступне для всіх. Наша мета – це завжди захищати права та інтереси дітей з особливими освітніми потребами.

Майбутнім дефектологам слід звернути увагу на впровадження в освітній простір інноваційних технологій. На даному етапі розвитку

інклюзивної освіти відбувається перехід від традиційних форм навчання до більш сучасних. Створення та використання спеціальних цифрових програм для дітей з особливими освітніми потребами допоможе дефектологу володіти сучасними методиками корекції порушень. Насправді вболіваю, щоб у майбутньому все це з'явилося і в нашому університеті.

Хочу побажати майбутнім дефектологам впевнено і бадьоро йти до своєї мети, ніколи не здаватись, якби важко не було, завжди відкривати для себе щось нове, ставати висококваліфікованими фахівцями, адже ми несемо дуже важливу місію – піклуємося про особливих дітей! Так, бути дефектологом – це не просто, це постійний фізичний, інтелектуальний, моральний розвиток, який потребує терпіння та наполегливості. І ми, як дефектологи, маємо допомогти дитині відкрити світ, любити її, виховувати, розвивати, підтримувати, сприяти соціалізації, навчити жити зі своєю особливістю, зрозуміти та прийняти себе справжньою.

Я сподіваюся, що років через 10, у майбутньому, ми створимо розвинене, адаптоване середовище для дітей з особливими освітніми потребами!

ГРИЦАЙ Єлизавета,

Факультет іноземної та слов'янської філології

МІЙ УНІВЕРСИТЕТ – МОЯ ГОРДІСТЬ

Дні нашого життя летять неабияк швидко, а ми цього навіть не помічаємо. Ще наче вчора я була ученицею 11 класу, а сьогодні я вже перетнула екватор навчання в університеті.

Я маю честь бути студенткою Сумського державного педагогічного університету імені Антона Семеновича Макаренка. Для мене навчання в університеті – це найпрекрасніші миттєвості життя. Сподіваюся, що це період становлення мене як особистості, розквіту моїх здібностей, це той перехідний ступінь від дитинства до дорослого життя, який має прожити кожен на своєму шляху. Навчаючись у закладі вищої освіти, ми збагачуємо та поглиблюємо фундаментальний багаж знань зі школи, розширюємо кругозір та, можливо, кардинально його змінюємо. Сюди приходять злякані першокурсники, які потім стають справжніми фахівцями, майстрами своєї справи.

Чому я пишаюся своїм університетом? Відповідь зовсім проста. Родзинкою нашого педагогічного є викладачі. Це не лише наукові наставники і вихователі, а й щирі, доброзичливі, душевні люди. Викладачі за досить короткий термін стають рідними людьми для студентів, так званими спорідненими душами. Ми зовсім не помічаємо, як стаємо маленькими копіями наших педагогів, переймаючи їхню манеру спілкування і викладання, емоції, жести та авторські фрази, які назавжди залишаться у нашому лексиконі. Педагогічний колектив університету з повагою ставиться до своїх

вихованців, віддаючи їм не тільки свої фундаментальні знання, а й частину душі й серця.

Отже, пишатися треба не лише зірковими випускниками, сучасними ремонтами, новітнім обладнанням, а й людьми, які творять особливу атмосферу у стінах нашого рідного педагогічного університету.

КОВТУНЕНКО Олена,

Факультет іноземної та слов'янської філології

З ЛЮБОВ'Ю ДО ПЕДАГОГІЧНОГО

Наша Україна славиться багатьма потужними закладами вищої освіти, кожен з яких має свої традиції й надбання, свій нелегкий шлях до розвитку й визнання, власні прагнення і бажання. Та найдорожчим моєму серцю є Сумський державний педагогічний університет імені А.С. Макаренка. Історія його створення сягає корінням у далекий 1924 рік. Починалася вона із трирічних учительських курсів, а на сьогоднішній день моя Alma mater – один із провідних вищих навчальних закладів.

МАКАРЕНКІВСЬКА РОДИНА... Від таких слів на душі завжди стає по-своєму затишно. Коли їх промовляєш, розумієш, що твій університет – це дійсно твоя гордість, твоє натхнення і твій успіх. СумДПУ – це не просто заклад вищої освіти, у якому ми здобуємо знання і готуємось до професійної діяльності. Це місце, завдяки якому кожен із нас навчається цілеспрямовано дивитися у майбутнє, втілювати у життя найсміливіші плани і впевнено крокувати до своїх цілей.

Я ніби нещодавно закінчувала школу, плакала, танцюючи вальс, зустрічала світанок з однокласниками, готувалася до ЗНО, вступала на перший курс, блукала просторими коридорами педагогічного, із захопленням відвідувала університетські заняття, складала першу сесію, отримувала диплом бакалавра... А сьогодні, ось уже як п'ятий рік поспіль, у стінах філологічного факультету, з усмішкою на обличчі та з маленькими мріями, я відчуваю приємний присмак студентського життя. І хоч із кожним роком ці стіни стають все меншими, у них зберігається щось таке, що змушує сюди повертатися і створювати моменти, які залишаться найсвітлішими спогадами.

Що ж, моє студентське життя є по-справжньому щасливим! Чому так? Перш за все, тому, що я отримую фах учителя, як і хотіла із самого дитинства. Любити дітей, дарувати їм частинку своєї душі, плекати у їхніх дитячих серцях високі цінності, ділитися знаннями й досвідом, змушувати їх усміхатися, допомагати їм вірити у дива, і, що не менш важливо, вірити в себе... Мої шкільні вчителі якраз і формували в мені такі риси. Цьому я продовжую навчатись і в педагогічному, на філфаці. За плечима не одна педагогічна практика, і кожна з них – успішна. По-друге, СумДПУ – це місце, де усіх макаренківців підтримують, допомагають і надихають, тут дослухаються до кожного з нас...

Звісно ж, я щаслива і тому, що мене оточують справжні професіонали своєї справи. Викладачі педагогічного і, зокрема, мого філологічного, є справжніми Світочами Знань. Іноді я не знаю, звідки у Вас, творців юнацьких душ, стільки терпіння і віри в сили кожного з нас, звідки стільки добра й розуміння! Мабуть, Педагог – це, дійсно, професія за покликом серця. Ви не просто навчаєте нас заради того, щоб у майбутньому ми гідно могли нести звання вчителя. Ви повсякчас знаходите підхід до своїх вихованців, пояснюєте складні теми простими словами, дотепно жартуєте, ділитеся цікавими життєвими історіями, даєте поради і допомагаєте розправити наші крила. Я безмежно вдячна Вам, любі наставники, за те, що Ви допомагаєте нам дивитися на цей світ допитливо-залюбленими очима і вбачаєте у кожному

з нас особистість. До речі, а з якою радістю і користю студенти філологічного разом із викладачами та студентським самоврядуванням проводять позанавчальний час! Скільки міст, театрів та музеїв ми відвідали! Скільки справ вирішили з ночі на ранок! Скільки вебінарів і конференцій провели! До скількох концертів, благодійних ярмарок, змагань, тренінгів і конкурсів долучилися! Скільки разів ми падали..., але весь час піднімалися – РАЗОМ! І якими РІДНИМИ ми стали! Це, повірте, найважливіше.

Взагалі, про ту атмосферу тепла й радості, яка панує між здобувачами освіти, викладачами й адміністрацією нашого університету можна говорити годинами, і не наговоритися.

Любі здобувачі освіти! Студентське життя – це не лише навчання. І, можливо, ви зараз пригадуєте, як часто вам доводилося писати курсові роботи чи виконувати певні завдання за кілька днів до їх здачі (якщо не в останній день), як ваші аркуші паперу «тліли» від написання лекцій зі швидкістю світла, як ви засинали над стосами книг і лекцій, готуючись до чергового контролю з тої чи іншої дисципліни, як вам хотілося прогуляти пари і як ви чекали на гарні оцінки під Новий рік... Та недарма ж говорять, що студентські роки найкращі у житті кожної людини. І скільки ж таких неповторних і найкращих миттєвостей дарує нам наша Alma mater?! Скільки разів ви мило теревенили в університетській їдальні зі своїми друзями за філіжанкою кави?! Скільки радісних і приємних днів ви провели зі своїми одногрупниками, гуляючи в парку?! Скільки усмішок і обіймів ви подарували тим, хто вас оточує у стінах університету?! Скільки сюрпризів ви влаштували один одному?! А як із вікон вашої кімнати в гуртожитку лунали пісні під гітару?! Як атмосферно ви провели усі дискотеки, і наскільки були враженими від переглядів кінофільмів просто неба зі смачною домашньою випічкою?! Здавалося б, такі прості миті! Але якими щасливими вони нас роблять! Ці миті завжди будуть символізувати ту неймовірну атмосферу, яка панує у нашому педагогічному.

Філологічний/педагогічний – це, перш за все, про любов. А справжня любов – це вдячність. Наш університет радіє успіхам викладачів, студентів і випускників, очі яких світяться вдячністю і щастям завдяки тому, що для кожного цей заклад вищої освіти стає другою родиною. Я впевнена у тому, що своїми добрими справами, своїм бажанням прославити нашу Alma mater, ми напишемо неймовірну історію, яку, можливо, у майбутньому побачить і світ.

Наостанок хочеться сказати, що педагогічний – це ціле життя... За обрієм історії мого університету 97 років! 97 років кропіткої праці, підготовки висококваліфікованих фахівців, перемог і поразок, втілення багатьох ідей і планів. Щиро вірю, що багато таких років і попереду. Розквітай же, рідний моему серцю, педагогічний...

МАЦЕНКО Світлана,

Факультет іноземної та слов'янської філології

МІЙ УНІВЕРСИТЕТ - МОЯ ГОРДІСТЬ

Час. Як же швидкоплинно і безповоротно він летить. Ще вчора був 2010 рік, і я йшла до першого класу, несміливо тримаючись за руку першої вчительки: така маленька, не розуміла, що це за місце і чому я не в садочку. На щастя, більшість дітей з моєї групи прийшли до мого класу. Сказати, що ми були бешкетниками – це нічого не сказати. Особисто ми з однокласником зламали випадково указку вчительки. Це зараз смішно, а тоді було якось не дуже. Так, ми не були взірцями хорошої поведінки, якої має дотримуватись учень, але в кризових ситуаціях намагались не «здавати» один одного. Стіни

нашої рідненької й затишної школи запам'ятають нас на довго. І так не віриться, що життя розвело нас різними шляхами. Складно усвідомлювати: люди, з якими провела більше 11 років, уже не разом. Як і всі абітурієнти, а ми не виключення, плакали, недосипали ночами, зубрили формули та дати, щоб лише скласти іспит на «відмінно» та вибороти місце під сонцем – омріяний бюджет. І ви знаєте, у нас все вийшло. Ми зірвали джекпот і роз'їхались в різні куточки України. Не встигли озирнутися, як ось уже й перша сесія.

Якщо у мене запитати, чому обрала Сумський державний педагогічний імені А.С. Макаренка, то певне відповім так. Коли побачила його, відчула щось рідно-тепленьке. Буду відвертою, для мене є важливим, щоб викладачі були шляхетними, «доступними», приємними, із гумором. Уже на посвяті у студенти я зрозуміла, що зробила правильний вибір, а на першій парі я ще раз у цьому переконалась. Мій університет бере початок ще з 16 грудня 1924 року. Спочатку це були Сумські вищі курси, потім – педагогічний технікум, інститут соціального виховання, педагогічний інститут, Сумський державний педагогічний університет імені А.С. Макаренка. Історія, справді, вражаюча. Адже наш університет зміг, як птиця-фенікс переродитись, відродитись та злетіти. Зараз це місце слугує Альма-матір'ю для тих, хто має покликання до вчительської роботи, у кого палає творчий вогник усередині, має небайдуже добре серце, хто хоче здобути педагогічну освіту та посвятити всього себе дітям. Бути викладачем – це означає нести відповідальність за дітей, так само, як лікарі за пацієнтів. Учитель – це робота, яку можна порівняти з ювелірною, і перш ніж починати викладацьку роботу, потрібно розібратись у собі, відповісти на просте запитання: «Чи люблю я дітей?». Адже, якщо ти не любиш дітей, то таке відношення буде і у них до тебе. Якщо ти маєш проблеми з внутрішнім світом, то потрібно намагатись їх вирішити: усе, що в тебе на душі – те будеш транслювати вихованцям.

Я впевнена, що у викладачів нашого факультету великі добрі серця. Пояснювати одне й те саме декілька разів і при цьому бути спокійним – це ще

вміти потрібно. Наші педагоги – майстри. Коли слухаєш лекції з фольклору, задумуєшся про етнокультурні коди рідного народу, уявно опиняєшся десь там, у прачасі, де колись співали пісні, і сам починаєш танцювати, приспівуючи, і намагаєшся робити все так, щоб стати легендою свого краю і свого вишу, зокрема. А на пару з психології йдеш, як на душевну розмову з викладачем. Якщо ви думаєте, що на парах з української мови скучно, як же ви помиляєтесь. Тут точно не занудьгуєш: викладач постійно дає цікаві завдання, для яких мозок ні на секундочку не має призупиняти роботу. Добрий гумор – ось головна родзинка наших викладачів.

Педагогічний – це про любов та повагу до ближнього, теплі посиденьки з одногрупниками в гуртожитку за смачним чаєм та солодощами, пари, на яких завжди цікаво слухати, що ж там розкаже викладач. Педагогічний – це коли тобі за 10 хвилин перерви потрібно виконати багато справ: підфарбуватись, устигнути перебігти з однієї аудиторії в іншу та забігти в головний корпус за кавою та смаколиком. Педагогічний – це неповторні краєзнавчі екскурсії, безліч цікавих конкурсів, круглих столів, майстер-класів, конференцій, вікторин. Незважаючи на дистанційне навчання, нам ніколи сумувати: «Осінні акварелі», «Goldentime», «Що? Де? Коли?». Уже маленькою традицією став онлайн-квест, який проходить щочетверга, де факультети змагаються за головний приз – кубок переможців. Педагогічний – це постійний розвиток, адже скільки різних вебінарів та тренінгів ми змогли прослухати, а скільки ще попереду. Педагогічний – це те місце, в якому абсолютно кожен студент може розкрити свої таланти, продемонструвати їх та здобути newskills. Педагогічний вміє запалювати, надихати та дивувати. Це місце для тих, хто має добре серце, готовий переймати досвід викладачів та пробувати навчати інших. І хоча ми ніби всі різні, у кожного свій факультет або інститут, свої викладачі, кафедри, але ми – одна велика й дружня сім'я (7 факультетів та навчально-наукових інститутів зі своїм «Я»). Ось такий він – молодий і вічний – наш педагогічний – наша гордість, а я – частинка його.

ПАРІЧЕНКО Софія,
Навчально-науковий інститут культури і мистецтв

ЧАСТИНА МАКАРЕНКІВСЬКОЇ РОДИНИ

Коли я закінчувала школу, мене не покидала думка: а що далі, який обрати шлях, навчатися, або ж працювати? Якщо ж навчатися, то де, бо пропозицій сотні, а у мене розбігаються очі. І я розгубилася, бо мала бажання отримати спеціальність, яка б відповідала моїм уподобанням і водночас була затребуваною на ринку праці.

Крім цього, для мене мало значення і розуміння того, чи чекають мене у тому навчальному закладі, який я оберу, чи потрібні там мої сьогоденні, хоч не такі й великі, уміння, чи цікавий там мій світогляд, чи дослухаються там до мене, побачать в мені особистість? Тому що, я вважаю, ефективним може бути навчання і набуття професії тільки там, де в студентів бачать особистість, де є атмосфера взаємоповаги та існує порозуміння між студентами і викладачами.

Пройшов час, і от я вже на другому курсі Навчально-наукового інституту культури і мистецтв Сумського державного педагогічного університету імені А.С.Макаренка, якому виповнюється 97 років! І він для мене вже став рідним, я насправді люблю його і сумую за ним на дистанційному навчанні.

З першого дня навчання я відчула зацікавленість, підтримку, абсолютний зворотній зв'язок із куратором, відчуття творчої, дружньої атмосфери, яка оточує мене і моїх однокурсників. І я відчуваю це аж до

сьогодні! Я так швидко втяглася в спільні справи, якими займаються культурологи, що перехід на дистанційне навчання викликав у мене враження, що я відриваюся від давно знайомих друзів і від викладачів, яких я знаю начебто роками. І я замислилась: як так могло відбутися? Усе просто. Тобто, насправді, це дуже непросто, це колосальна робота і ректора, і директора нашого інституту, і всіх викладачів, що нас навчають. Зробити наше перебування в університеті максимально комфортним, творчим – це їх щоденна робота, спрямована на кожного з нас, щоб підтримати, щоб почути, допомогти, дати пораду. І все це разом із високими вимогами до навчання, високими вимогами до кожного з нас, тому що «якщо з людини не вимагати багато, то від неї багато і не отримаєш». Так вважав Антон Семенович Макаренко, так вважають наші викладачі, і я з цим згодна. Насправді, професіоналом можна стати виключно маючи серйозні теоретичні знання і практичні навички, які ми набуваємо, навчаючись тут.

Я щаслива, адже гарний старт – запорука майбутнього ефективного руху до втілення своєї мрії, до набуття креативної професії. Я впевнена, що знаходжуся саме там, де потрібно, у колі друзів та викладачів, що стали частиною мого життя. І я знаю, що, коли стану культурологинею, то буду з гордістю казати: «Я закінчила Сумський державний педагогічний університет імені Антона Семеновича Макаренка!».

*ПРОВОЗЬОН Софія,
Факультет іноземної та слов'янської
філології*

НАВЧАННЯ В УНІВЕРСИТЕТІ І МАЙБУТНЯ КАР'ЄРА

Кожен з нас мріє про успішну кар'єру. Звичайно, що вона неможлива без гарної освіти та постійної праці над собою. Навчання – це дуже цікавий процес, який забирає більшу частину часу та уваги. Тому дуже важливо навчатись саме там, де комфортно і де можна отримати необхідну професійну підготовку. Вибір професій та вишу, на мою думку, є доленосним. Потрібно врахувати всі нюанси: від вступу, навчання, проживання до працевлаштування.

Я сама обрала свою долю і вона пов'язана із професією вчителя. Будь-які освітянські професії почесні та престижні. Вчитель же – найблагородніша серед інших. Дехто вважає, що бути вчителем легко, але я точно знаю, що це не так. Викладач має бути не тільки професіоналом у своїй галузі, а й вихователем, психологом, актором, творчою та креативною особистістю. Університет, в якому я навчаюсь, дає можливість стати саме таким вчителем. СумДПУ відповідає всім критеріям навчального процесу та студентського життя.

По-перше, він має четвертий рівень акредитації, що означає його високий статус і надання можливості отримання дипломів магістра. По-друге, у моєму університеті розгалужена система навчальних напрямків. Я вважаю, що це дуже добре, адже є можливість вибору з багатьох варіантів. Крім того, є можливість вступити на інший напрямок, паралельно навчаючись за основною спеціальністю. Це дуже важливо, тому що в наш час іноді одного диплома не вистачає для отримання престижної роботи, тому все більше студентів намагаються навчатись одразу на кількох спеціальностях.

Ще одним вагомим аргументом на користь мого університету є активне студентське життя, регулярне проведення різноманітних творчих заходів, конференцій. Особисто на моїй пам'яті було безліч яскравих та незабутніх івентів, які організовувались нашим самоврядуванням. Це звісно «Міс та містер Філологічний», «Алло, ми шукаємо таланти», де кожен може проявити себе та стати зіркою. Це поетичні вечори, квартирники, різні ярмарки та вечірні кіноперегляди, які сприяють кращому зануренню у студентське життя та допомагають виявити творчі таланти, а ще знайти нових друзів.

Загалом, я вважаю, що не помилилася при виборі університету і на даний момент я маю можливість не лише здобувати якісну освіту, а й розвиватися творчо.

ФОМЕНКО Діана,

Навчально-науковий інститут фізичної культури

МІЙ УНІВЕРСИТЕТ – МОЯ ГОРДІСТЬ

Сумський державний педагогічний університет імені Антона Семеновича Макаренка – для мене, наче рідна домівка, в яку хочеться повернутися знову і знову. Я ціную кожен день проведений у його стінах. На жаль, через дистанційне навчання ми не маємо змоги відчувати весь смак студентського життя, але навіть це не стає перепоною на шляху до заповітної мрії.

Інколи згадую про свій перший візит у стіни рідного педагогічного, де мене зустрів один із викладачів університету, який з теплою посмішкою протягнув флаер і запропонував вступити в навчально-науковий інститут

фізичної культури. Переступивши поріг, я відчула наскільки світлим є цей заклад. З того моменту минуло майже чотири роки, але можу із впевненістю сказати, що моя думка про нього залишилася такою ж гарною. Я ніколи не пошкодую про свій вибір, адже педагогічний університет не тільки навчає професійним здібностям, але й життю. Кожен викладач віддає всі свої знання без краплі жадібності для того, щоб ми в майбутньому стали висококваліфікованими фахівцями.

Заслуговує на повагу велика кількість спортсменів, яких виховав мій університет: сестри Семеренки, Олександр Зінченко, Павлова Анастасія, Січенікова Лідія та інші. Більш ніж 100 майстрів спорту міжнародного класу, 20 учасників зимових і літніх Олімпійських ігор, 50 випускників стали чемпіонами світу з різних видів спорту. Заглиблюючись в спортивні досягнення чемпіонів, тіло покривається мурахами...

Сумський державний педагогічний університет імені А.С.Макаренка – це честь, гідність, авторитет і в першу чергу – моя гордість!

Поезії

КАМИШОВА Оксана,

Факультет іноземної та слов'янської філології

МІЙ УНІВЕРСИТЕТ – МОЯ ГОРДІСТЬ

Наш чарівний храм навчальний
Дев'яносто сьомий рік
Він навчає відкривати дивовижний світ наук.
Тут знайдеш ти знань скарбницю,
Але тільки під замком,
Твої праця і завзяття
Є від нього ключиком.
Тут знайдеш ти справжніх друзів
І захоплення нові,
Іноді Амур заходить –
Не ховайся від стріли.
Кожен з нас тут має змогу
Стати кимось визначним
Та відкрити знань скарбницю
для наступних поколінь.

МАНЮК Аліна,

Навчально-науковий інститут фізичної культури

МІЙ УНІВЕРСИТЕТ – МОЯ ГОРДІСТЬ

Мій заклад вищий,
Макаренка університет!
До тебе вступила я
На омріяний мною факультет,
І почались роки студентства
З лекцій і викладачів,
Що зустрічають нас привітно
І увагу приділяють нам всім,
Допомогають таланти розкрити
Та розвинути їх до кінця,
Щоб змогли ми зі своїми знаннями
Сісти й поплисти в самостійне наше життя.
Прокидаюсь тепер я бадьоро,
Щоб отримати нові знання,
Хоч у мене буває частенько,
Що не сплю до самого рання.
Важкувато дається наука,
Але я не здаюсь, йду вперед,
Бо, якщо вже поставила ціль я,
Треба твердо іти до кінця.
Буду добре я навчатись

Та досвіду роботи набиратись,
Щоб мої викладачі
Могли мною пишатися завжди.

*МАСЛОВА Марія,
Навчально-науковий інститут фізичної культури*

МІЙ УНІВЕРСИТЕТ – МОЯ ГОРДІСТЬ

Сім'я Макаренківська –
то є сила!
Велика й дружна ми родина.
Прийти сюди хотіла я,
Щоб здобувать нові знання.

Знайшла я тут багато друзів.
І у тісному цьому крузі,
Щоб цілей власних досягти,
Ми разом йдемо до мети.

Один другому помагаєм
І словом й ділом залюбки.
Вчимося і відпочиваєм –
Ця дружба буде на роки.

Колись, можливо, ми згадаєм,
Як іноді було нам важко,
Як не давалась нам домашка,
Практична, залік чи екзамен –
Здавались іноді з сльозами.

Я вдячна всім викладачам,
Що знань багаж дарують нам.
Я вас ціную і люблю,
І дякую велике говорю.
Ще наш улюблений Педагогічний
Чудово й про дозвілля дбає:
Цікаві тематичні квести,
Концерти, конкурсні програми,
«Що? Де? Коли?» і «Ліга сміху» –
Викладачі й тут разом з нами.

Освіту й фах ми нині здобуваєм
І кожен з нас прекрасно розуміє:
Дорога вверх легкою не буває,
Лиш сильний духом
Шлях важкий здолає!

МИРОШНИЧЕНКО Ольга,

Навчально-науковий інститут фізичної культури

Мій університет такий
могутній! Його
величчя, як безкрайня
далечінь. Ці стіни
знають майже всі
тисячоліття і вчать
студентів знань
викладачі. Скільки
професій
вдосконалюють в
майбутнє, Навчатись
тут - значить розумним
бути. Знання, здобуті в
Університеті, ми
пронесемо через дуже
довгу путь. А стільки
хочеться всього
дізнатись, щоб потім
ми змогли когось
навчить, допомогти
заговорить малятам і
їм в майбутнє двері
відчинить. Коли хтось з
зацікавленням спитає
де я освіту здобула
таку?! Я з гордістю
скажу в Педагогічному,
В Макаренка це наш
СумДПУ.

Мирошніченко Ольга
студентка 927 групи

СІТАК Катерина,

Навчально-науковий інститут педагогіки і психології

МІЙ УНІВЕРСИТЕТ – МОЯ ГОРДІСТЬ

Мій університет – це моя гордість!

Мені тут все таке близьке.

Навчання тут – то є велика радість.

Люблю його понад усе!

Тут стіни затишні й такі привітні,

Викладачі найкращі з-поміж всіх!

А як же гарно квітнуть клумби в квітні,

І чути скрізь гучний студентський сміх!

Макаренка ім'я він гордо носить,

Скарбниця наша, оберіг!

Гостинно в стіни зайти просить,

Щоб мудрістю наповнитися кожен міг!

Тут кожен відчуває свій душевний злет,

І викладач турботливий, як рідна матір!

Ніколи не забуду університет!

Я на п'ять років закину в нього якір...

СТРЕЛЬЦОВА Ірина,

Факультет іноземної та слов'янської філології

МІЙ РІДНИЙ УНІВЕРСИТЕТЕ!

Мій рідний університете!
Ти молодієш крізь роки,
Тебе обожнюють студенти
І йдуть навчатись залюбки.

Я горда тим, що тут навчаюсь,
Знання отримую цікаві.
Роблю проєкти, вірші я складаю.
І ці моменти незабутні та яскраві.

Минуть роки – та не забуду
Свій перший день я в універі.
Я дуже-дуже хвилювалась,
Але гостинно відчинились двері.

Уклін низький викладачам,
В СумДПУ вони найкращі!
І дякую я щиро вам
За всі слова й поради ваші.

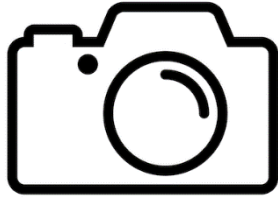
СумДПУ! Ти кращий серед кращих.

Тож будь завжди на висоті!

Й надалі ти даруй усім студентам

Знання та вміння золоті!

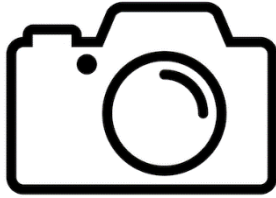
Фотоколажі

БОЙЧЕНКО Анна,

Навчально-науковий інститут педагогіки і психології

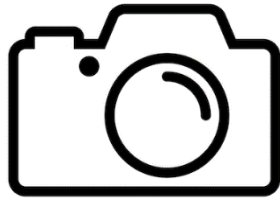

БОЙЧЕНКО Дар'я,
Навчально-науковий інститут педагогіки і психології

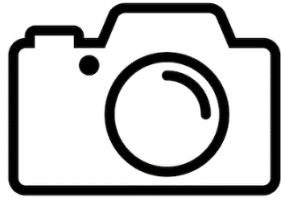
КОВТУНЕНКО Олена,
Факультет іноземної та слов'янської філології

*Педагогічний - це, перш за все, про любов.
А справжня любов - це вдячність!
Я неймовірно щаслива і вдячна усім тим, з
ким мене пов'язує рідна Альма-матер *

ВИ - НЕЙМОВІРНІ!

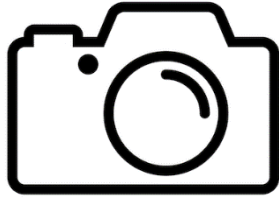

*ЛИСЕНКО Станіслав,
Навчально-науковий інститут фізичної культури*

СТЕПАНЕНКО Юлія,

Навчально-науковий інститут фізичної культури

**Сумський державний
педагогічний університет
ім. А.С. Макаренка**

Адреса: вулиця Роменська, 87, м.Суми

Телефон: 0542 685 902

Web-сайт: www.ssru.edu.ua.

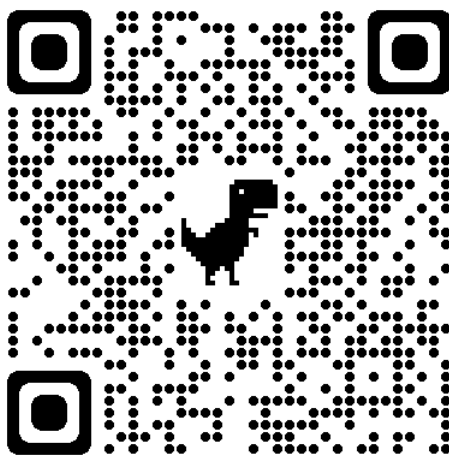
Чому варто обрати СумДПУ ім. А.С.Макаренка ?

- Найсучасніша навчальна база
- Великий перелік спеціальностей
- Найкращі викладачі
- Активне студентське життя
- Найсучасніше обладнання для комфортного навчання
- Хороші перспективи для працевлаштування

Найголовніше, знати чого ти хочеш... і рухатися вперед...

Крім того, наші талановиті учаники конкурсу створили відео, присвячені Сумському державному педагогічному університету імені А.С.Макаренка, які ви зможете переглянути на сторінці «Мій університет – моя гордість» у соціальній мережі «Facebook» за QR-кодом

Автори відео:

ГРИЦЕНКО Вікторія, *Навчально-науковий інститут педагогіки і психології*

ГУМЕНЮК Валерія, *Факультет іноземної та слов'янської філології*

КОВТУНЕНКО Олена, *Факультет іноземної та слов'янської філології*

МАЦЕНКО Світлана, *Факультет іноземної та слов'янської філології*

ПРАЦЮК Анастасія, **ЧЕРЕВКО** Лілія, **СИМОНЕНКО** Марія,

МАКАРЕНКО Катерина, *Факультет іноземної та слов'янської філології*

ПРОВОЗЬОН Софія, **ШУМИЛЮ** Катерина, *Факультет іноземної та слов'янської філології*

РУХЛЕНКО Лілія, *Факультет іноземної та слов'янської філології*

ТАРАН Євгенія, *Навчально-науковий інститут педагогіки і психології*

ФОМЕНКО Діана, *Навчально-науковий інститут фізичної культури*